

Sygn. akt V CNP 69/11

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi S. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Rejonowego z dnia 3 grudnia 2008 r.,

w sprawie z wniosku B. D.

przy uczestnictwie S. D.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestnik postępowania S. D. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 3 grudnia 2008 r. w sprawie o podział majątku wspólnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519² § 2 k.p.c. w sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia uzależniona jest od istnienia wyjątkowego wypadku polegającego na występowaniu niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

W przedmiotowej sprawie była możliwość zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego, istniała zatem możliwość jego uchylecia lub zmiany. Skarżący nie skorzystał z tej możliwości i nie wykazał, aby w jego w sprawie rzeczywiście zachodził nadzwyczajny przypadek dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Uczestnik postępowania konsekwentnie nie podejmował korespondencji w sprawie, wysyłanej na wskazany przez siebie adres, dobrowolnie rezygnując tym samym z możliwości podejmowania w toku sprawy czynności procesowych. W istocie skarżący zastępuje skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia środki odwoławcze przysługujące mu na zasadach ogólnych.

Jeżeli strona miała obiektywną możliwość skorzystania z instancji odwoławczej i z tej możliwości nie skorzystała z przyczyn leżących po jej stronie, to skarga jest niedopuszczalna (art. 424⁸ § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Następuje to zarówno przy świadomej rezygnacji z wniesienia środka odwoławczego, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z takiego środka (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r., V CNP 187/07; OSNC-ZD 2008/4/107).

Wobec powyższego na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę.